

[Tommy Dinesen]

ne med henblik på videresendelse til rette myndighed«.

Det er jo ikke nogen særlig god behandling af disse mennesker, når nu man er nær-demokrat og decentralist og alt det dér. På den måde kan man jo sige, at statsamterne kommer til at fungere som en slags postkasse, og det er der jo ikke meget behandling i. Derfor tror vi, at det ville være bedre, hvis man havde et klagenævn, således at man tæt på den, der klager, kunne få nogle afgørelser eller i hvert fald besked om at videresende tingene, og således at man havde mulighed for en bisidder. Det er et af de krav, der er stillet i mange artikler og af de mange forskellige grupper, der arbejder med disse ting.

Endelig har Amtsrådsforeningen vel også lidt at skulle have sagt i dette spørgsmål. Normalt forhandler man med Amtsrådsforeningen. Nu kommer den og beder om noget, og så vil man altså ikke lytte til den fra regeringens side.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg har stadig ikke opgivet mit håb om, at fru Dorte Bennedsen vil vise en mere venlig holdning til lovforslaget, når vi når længere frem. Det er nu min natur at være sådan indstillet og ikke på forhånd udelukke, at et samarbejde kan få den bredde, som et samarbejde i også denne sag gerne skulle have.

Med hensyn til Amtsrådsforeningen, som har været nævnt af både fru Tove Lindbo Larsen og af hr. Tommy Dinesen, kan jeg bekræfte, at Amtsrådsforeningen har haft et andet ønske med hensyn til udformningen af disse bestemmelser om patientklageadgang. Amtsrådsforeningen er imødekommet et stykke ad vejen med hensyn til det arrangement, som er etableret, og som på mange måder vil give mulighed for, at man ikke behøver at komme uden for lokalområdet for at få klaret en række spørgsmål op. Det kan være spørgsmål, som vedrører service på et hospital, og som ikke behøver at have noget med det lægefaglige at gøre, og hvor det vil være helt naturligt, at man finder udvej for at opklare de spørgsmål eller tvivlsspørgsmål, der måtte være, allerede i den første fase.

Jeg synes egentlig, man burde opfatte muligheden for, at også statsamtmanden kan tage imod en klage og vejlede i dens udform-

ning, som en vej til, at man kan tilgodese nogle af ønskerne om i så stor udstrækning som muligt at klare tingene op i det lokale område. Det er jo ikke meningen, at statsamtet skal behandle klagen, men i masser af tilfælde tror jeg at det vil være det rigtige, at der gives en vejledning, og det vil føre til, at en klage ikke behøver at indgives til det centrale organ.

Vi har ikke brug for flere sager end nødvendigt i det centrale organ. Derom tror jeg vi alle er enige. Det, vi diskuterer, er de praktiske veje til at nå det resultat.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes, det er udmærket, at ministeren, som han selv udtrykte det, er en venlig og positiv person, der håber, at jeg vil forbedre mig i retning af et samarbejde. Jeg glæder mig over, at ministeren har sådanne positive tanker.

Jeg havde glædet mig mere, hvis ministeren havde brugt tiden til at svare på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om uddannelseskravene i forbindelse med Sundhedsstyrelsens chef. Går ministerens overvejelser i retning af, at det skal være en sundhedsfaglig uddannelse, eller går de i retning af, at det skal være en administrativ-juridisk uddannelse?

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg ønsker ikke at lægge mig fast på en bestemt uddannelsesbaggrund. Det, jeg sagde, var, at jeg gerne så, at det var en person med baggrund i sundhedsvæsenet. For hvad er det, det drejer sig om? Det drejer sig om at have en viden og en forståelse for de problemer, som vi taler om. Jeg gav et par eksempler, fordi det så fuldstændig entydigt har været krævet fra flere partiers side, at den nuværende formulering om, at det skal være en læge, blev opretholdt, og det er et synspunkt, som jeg ikke rigtig finder belæg for efter de eksempler, som jeg gav.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling